

TÖRÖKÖR

2014. június

A törökőri gyülekezet lapja

A múltó és az örökkévaló

*„Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban.”
(1Kor 15,42)*

Koroknai-Tegez Ferenc

SZAVATOSSÁG

Amikor vásárolunk valamit, talán határidős terméket veszünk. És megnyugtattuk (szűk pénztárcánk ajánlására) magunkat, hogy nincs mitől félni.

Kár volna annyira ragaszkodni romlandó földi életünkhöz, hogy képtelenné váljunk ama romolhatatlanra tekinteni.

Amikor az autóra vállalnak 3-6 év átrozsdásodási garanciát, az nem azt jelenti, hogy a garancia elmúltával a rá következő héten rozsdatemető lesz belőle. A tévé sem fog szétesni háromszor 365 nap múlva. A hűtőszekrény hűt, a ragasztó ragad. Testünknek is egyszer csak lejár a szavatoSSága. Hiába ígéri a magyar statisztikai átlag a férfiaknak az elérhető átlagos 65 évet, mi azért mindannyian többet remélünk tőle. Igen, egyszer lejár, de az az „egyszer” a lehető legkésőbb legyen.

ÖRÖK ÉLET MEG EGY NAP

Ha a régi tárgyakat hasonlítom össze a maiakkal, akkor meg kell állapítanunk: a régebbi dolgok hosszabb használati időre készültek. Mintha akkor még nem lett volna fontos, hogy a néhány esztendő divat elmúltával a tárgynak tönkre kell mennie, s a tulajdonost újabb megvásárlására kell kényszerítenie. Szeretnénk, ha a dolgaink, s velük az életünk sokáig tartanának, s mégis egyre több eldobhatóval vesszük körül magunkat. Miért? Elég nekünk, ha ma vagyunk boldogok? Keresztyén emberként alapvető kötelességünk, hogy messzebbre lássunk, hogy ameddig az emberi szem engedi.

Folytatás a 2. oldalon

GYÜLEKEZETI ÉLET

Március 31-én haza hívta az Úr Veres Árpádnét, gyülekezetünk 54 esztendőn át csöndes, de odaadó, hitében állhatatos tagját. 86 éves volt. Nehéz életet kapott. Korán magára maradt, 35 éves korától pedig egyik betegsége követte a másikat, műtét műtét után, és amikor már azt remélte, hogy sorsa jobbra fordul, akkor 1987-ben elhunyt a férje, aki gyülekezetünk presbitere volt, majd 1988-ban a leánya, majd 1995-ben a fia és a veje is. És megint rászakadtak a betegségek, testi ereje is elhagyta, szédült, szívritmus zavarral küzdött, már a lakásából is alig tudott kijutni. De amikor tehetett, jött közénk. Szerettük és tiszteltük. Mondhattuk vele, most együtt mondjuk érte: „Könyörülj rajtam, óh, Istenem, könyörülj, mert benned bízik az én lelkem, és én szárnyaid árnyékába menekülök.” Amen (Zsolt 57,2).

Április 3-án a presbitérium konzultációt tartott. Megvitatta az idősek látogatásának lehetőségeit, és a parókiális területünkön érintett három önkormányzat pályázati felhívásával kapcsolatos javaslatokat. Az első napirendi pontot illetően Balázs Péter szolgálatvezető arról számolt be, hogy hiába kerestünk a feladatra jelentkezőket három hirdetéssel is, senki nem akadt, aki erre vállalkozott volna. A kudarc okait nem sikerült feltárni, s a tennivalókat illetően is csak abban alakult ki egyetértés, hogy Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úr társat keres a gyülekezet tagjai közül egy-egy meglátogatandóhoz, elsősorban azokhoz, akik nem tudnak istentiszteletre járni, majd előzetes egyeztetést követően az érintettet fölkeresik. Ez ugyan, mint többen is megállapították, a problémát nem oldja meg, de hathatós segítséget adhat a szertetszolgálat megmozdításához. A presbitérium Dr. Nagy Sándor előterjesztése alapján tárgyalta meg a pályázatok ügyét. A testületnek azzal kellett szembesülnie, hogy a várható igényekhez képest a három önkormányzat a szükségesnél jóval kevesebb támogatásban kívánja részesíteni az egyházakat. Józsefváros 8 milliót, Kőbánya 2 milliót, Zugló 10 milliót szánt erre a célra, s mindhárom különféle megkötésekkel is élt. Gyülekezetünk, a realitásokkal számot vetve ugyan, de mind a három helyen pályázik. Józsefvárostól a parókia falának szigeteléséhez és rendbe tételéhez, valamint a kórus munkafeltételeinek javításához, énekeskönyvek vásárlásához kérünk segítséget.

Folytatás a 2. oldalon

**Folytatás az 1. oldalról
(A múlt és az örökkévaló)**

Ha senki másnak, nekünk még mindig hirdetni kell, hogy léteznek örökké tartó dolgok. Vágyini, készülni pedig nem is érdemes másra, csak arra.

FELTÁMADÁS UTÁN

A feltámadás után minden gyökeresen megváltozik. A lép-ték változik meg. E földi életben minden határidős, és lejárá szava-tosságú. Innen nézve elég nehéz behatárolni a behatárolhatatlant. Véges életünkkel nehéz elfogadni azt a világot, ahol minden örök-ké tart. Márpedig az örök élet örökké tart. Vicces arra gondol-ni, hogy a szavatossági idő nem létezik majd. A mostani testün-ket, ami elkopik, követi egy szó szerint elnyűhetetlen, romolha-tatlan. Próbálom ízlelgetni ezt a szót, de csak evilági következte-téseim vannak, s az „örökké” szót minduntalan a „sokáig tartó” kép foglalja el.

MIELŐTT LEJÁR AZ IDEJE.

Képzelnünk el egy szeretetven-dégséget, ahol minden ételből, mi szem-szájnak ingere, bőségesen van. Sőt még annál is bővebben.

Ezt egy gyerek – mármint a meny-nyiséget – nehezen tudja felmér-ni. De egy felnőtt igen.

A gyerek szalad, tolakszik, csillo-gó szemmel tömi magát, hogy le ne maradjon semmiről. Felnőtt-ként – ha hasonló vágy ég ben-nünk –, nem tolakszunk, hiszen látjuk, hogy mindenből oly bősé-gesen van, nem kell félnünk, hogy valamiről lemaradnánk. Nyuga-lommal, és tervezett izgalom-mal láthatunk neki a pont szánk íze szerinti megfelelő sorrend-nek, hagyva helyet minden fontos ételnek. Ugyanezzel a tervezett bizonyossággal kell készülnünk a romolhatatlan test örökké tar-tó életére, hogy már az odáig tar-tó lépéseink is örömet okozzanak nekünk.

MIT TEGYÜNK?

Nem értem hát azokat az em-bereket, akik az örökké tartó he-lyett a rövidebb határidőkkel tele-tűzdelt életet részesítik előnyben. Bár őket már Pál apostol sem ér-tette. Ha nem hiszünk a feltáma-dásban minden embernél nyo-morultabbak vagyunk. Kár volna annyira ragaszkodni romlandó földi életünkhöz, hogy képtelen-né váljunk ama romolhatatlanra tekinteni.

**Folytatás az 1. oldalról
(Gyülekezeti élet)**

Zuglótól, minthogy erre ez az önkor-mányszat módot adott, a működési költsé-gek fedezetéhez remélünk némi pénzt. A Kőbányától nyerhető összeget a Hős utcai misszióra fordítanánk. A presbité-rium felhatalmazta az elnökséget a pá-lyázatokkal kapcsolatos intézkedésekre.

Április 6-i istentiszteletünkön köszöntöt-tük Dr. Adorján Józsefné születésnapját, aki április 7-én töltötte be életének 90. évét. Kivételes 90 esztendő ez, a megpróbáltatások, fájdalmaik ellenére is áldott, boldogsággal teli idő. Tanítónak tanult, s tanított is, de végül, mint néhány évvel ezelőtti tanúságtételében fogalma-zott, Adorján József esperes felesége és társa, ösztönzője, támasza, kritikusa, segítsége volt. Mennyi munka a gyüle-kezetekben: a Hegyvidéken, aztán Dunapentelén, Nagykörösön, a Baross téren, a Pozsonyi úton, a Fasorban! Több mint hatvanévnnyi házasságban ez volt az ő igazi hivatása: Isten, a gyülekezetek, s a család odaadó szolgálat. Néhány éve elvesztette férjét, elvesztette fiát is, de a kegyelem jeleként öröme, vigasztalása lett három gyermeke, hét unokája, három dédunokája. És az is, hogy még most sem szorul senki gyámolítóra. Az igaz, hogy templomba egyedül már nem jöhet, de, mint mondta, ennek is megvan a maga haszna: mindig valaki olyannal járulhat Isten színe elé, akit szeret, akivel jó együtt lennie. Egyébként az Ur mindig megál-dotta olyan emberekkel, akik segítségére lehetnek szükségében és kétségeiben, akik a hitben való engedelmség, a szeretet példái voltak, akik terelgették, akik a me-gigazulás útján tartották. Most, 90 évesen, azt is joggal mondhatja, hogy élete immár teljes. Szeretettel hajtjuk meg fejünket előtte. Kérjük az Urat, engedje őt még sokáig körünkben maradni. Példának, intelemnek, biztatásnak.

Április 12-én, gyülekezetünk bevett gya-korlata szerint, gyermekdelutánt tartot-tunk. Természetesen volt igei alkalom, Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úr a kicsinyekhez igazította Jób könyvének kijelentését: „a víz illatától kihajt, ágakat hoz, mint a csemete.” Vaníliát, citromot és fodorientát szolgáltatta próbálta a gyerekekkel érzékelteni, hogy milyen, amikor az éltető folyadékra szomjazó növények megérezvén a víz illatát, gyö-kereikkel, apró hajtásaikkal nyújtózkodva élednek száraz álmukból. A tucatnyi felnőtt figyelmétől kísért tíz gyerek nagy lelkesedéssel festette színesre a húsvéti tojásokat. A jól sikerült delutánról nem hiányoztak a szeretetvendégség sütemé-nyei sem.

Április 16-án a Rákoskeresztúri új köztemetőben kísértük utolsó útjára Veress Árpádnét, gyülekezetünk 54 éven át hűséges és odaadó tagját. Balássy András nagytiszteletű úr a 73. zsoltár 26. verse felől közelítette meg és tette számunkra is láthatóvá testvérünk életét

Folytatás a 3. oldalon

Pályázatok, feladatok

Dr. Nagy Sándor

Bár egyházközségünk éves zár-számadásait évről évre marad-vánnyal zártuk, hála érte Urunk-nak és köszönet az adakozóknak, terjedelmes és értékes épüle-tünk állagának szinten tartására ezek az összegek nem elegendők. Szinte minden évben kaptunk külső támogatást a közegyház-tól, de esetenként a parókiális területünkkel érintett kerületi önkormányzatoktól is. Ezek fel-használásával fedezni tudtuk a tetőjavítások, homlokzatjavítá-sok, egyebek többletköltségeit.

Mivel sürgető feladatként most is előttünk áll a még érintetlen ud-vari homlokzat javítása, hőszige-

telése, de mindenekelőtt a hosszú éveken át rendszeresen toldott-foldott tetőzet teljes felújítása is, potenciális támogatóink mind-egyikét megkerestük. A három ke-rületi önkormányzat (Józsefváros, Kőbánya, Zugló) az idén korrekt módon tette közzé egyház-támo-gatási pályázatait. A Józsefvárosi polgármester, dr. Kocsis Máté sze-mélyesen is találkozott a területén működő egyházak képviselőivel, s érveiket elfogadva az eredeti pá-lyázati összeget polgármesteri és alpolgármesteri saját keretéből duplájára, 4ről 8 millió forint-ra emelte. A zuglói egyháztestek 10 millió, a kőbányaiak pedig 2 mil-lió forintba pályázhattak.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

(„Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklása és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!”). Innen érthettük meg mi segített elviselni szenvedéseit és megrendítő veszteségeit, mi volt az a szilárd pont számára, ami 86 éven át megtartotta, amitől minden helyzetben derűs, békés, szeretni tudó ember maradhatott, s hogy mitől volt ő erőforrás másoknak is, mindenkinek, aki ismerte. Igen, „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” Ámen (2Kor 1,3–5).

Április 20-án hajnalban, a Százados úti igés áhitatot követően, gyülekezetünk tizenegy tagja várta és köszöntötte énekelve a napkeltét a Gellért-hegyen. Az immár hagyományos eseményt közös reggeli és beszélgetés zárta a gyülekezeti teremben.

Május 1-jén gyülekezetünk vállalkozó szellemű tagjai, ahogy azt ilyenkor hagyományosan tenni szokták, kirándultak a budai hegyekbe. Most a Széll Kálmán tér, Hűvösvölgy, Kis Hárs-hegy, a Makovecz Imre tervezte kilátó, a Nagy Hárs-hegy, ott a Kaán Károlyról elnevezett kilátó, János-hegy, Budakeszi út, Széll Kálmán tér útvonalat járták be. Közben Koroknai-Tegez nagytiszteletű úr – a jános-hegyi pihenőt hasznosítva, a bibliaórát is megtartotta. A kirándulásról a 6. oldalon számolunk be.

Május 4-én anyák napi istentiszteletet tartottunk. A prédikáció előtti ének helyett, Balássy Hajnalka vezetésével, a gyülekezet kicsinyei szolgáltak, majd Batori Zsófi és Barabás Lilla mondták el közösen Dsida Jenő Édesanyám keze című versét. A magával ragadó prédikációban Koroknai-Tegez nagytiszteletű úr a textust (Jób 29,2: „Bárcsak olyan volnék, mint amilyen hajdan, mint amikor még Isten vigyázott rám!”) az anyák meghálálhatatlan gondoskodásának emlékével, az ő szeretetüket Isten szeretetével kapcsolta össze. A záró ének előtt (121, 2-4), a Jót kívánok e napon kezdetű köszöntő dalt énekelt el Barabás Anna. Az anyák napi megemlékezést, dr. Rácz Gabriella jóvoltából, szeretetvendégséggel, beszélgetéssel fejezte be a gyülekezet.

Május 8-án egyházmegyei vizitáció zajlott gyülekezetünkben, amelynek záró aktusára a bibliaórát követő presbiteri ülésen került sor. Jelen volt Szloboda József egyházmegyei főjegyző, az Angyalföldi Református Gyülekezet lelkésze, Bagi László, a Baross-téri Református Gyülekezet lelképásztora, presbitériumunk helyettesítő elnöke, Koroknai-Tegez Ferenc, gyülekezetünk helyettesítő lelkésze, valamint szombat félétöltő lelképásztorunk, Balássy András, aki írásos jelentésén túl szóban is beszámolt a múlt évünk legfontosabb eseményeiről.

Folytatás a 4. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Pályázatok, feladatok)

A pályázati feltételek kerületenként jelentősen eltértek egymástól. Józsefvárosé volt a legtagabb azzal a kikötéssel, hogy az igényelt támogatásnak legalább a negyedét közösségépítésre kell fordítani.

Az egyházmegyei építési segélyre május végéig pályázhatunk. Ennek feltétele volt az önrész felajánlása. Azért, hogy ez legalább 10 százaléka legyen az igényelt összegnek (10 millió a

Az Egyházmegyei Tanács május 13-án megítélte gyülekezetünknek a kért építési segélyt. Vagyis sor kerülhet eddigi legnagyobb rekonstrukciónkra: a teljes tetőzet cseréjére és az utcai előtető torony megépítésére.

Emlékeztetőül: a torony

tetőfelújításra), a Zuglói Önkormányzattól a több mint 1 milliós közműköltségeink részbeni fedezetére 250 ezer forint támogatást remélünk. (Lapzártakor derült ki, hogy ebből 200 ezer forintot megítéltek.) Az így esetleg felszabaduló saját forrásunkat az egyházmegyei önrész növelésére tudnánk felhasználni. Kőbányától a X. kerületi Hős utcai cigánymiszió támogatására 250 ezer forintot kértünk. Józsefvárostól pedig a gyülekezeti épület és parókia udvari homlokzatának hősziget-

lésére és burkolására 750, 20 fiatal nyári táborozására pedig 250 ezret várunk. Ha az utóbbit elnyernénk, akkor a fiatalok komfortosabb feltételek között és többen táborozhatnának elfogadható szülői hozzájárulással, mint eddig. Mivel székhelyünk Józsefvárosban van, bízunk abban, hogy ennek önkormányzata, mint tette eddig is, segíteni fogja törzsszépületünk állagmegóvását, rekonstrukcióját.

Természetesen számolnunk kell a szokásos túljelentkezéssel. A pályázók közt választani az önkormányzatok szuverén joga. Azt is helyeselnünk kell, hogy nem akarják elaprózni a juttatásokat, sőt, úgy próbálják azokat koncentrálni, hogy a jobban rászorulókat terheit észrevehetően mérsékeljék. Mi ezért is reméljük, hogy ránk is figyelni fognak a döntésben résztvevő referensek, polgármesterek. A döntések májusjúniosban várhatók, és a kapott pénzt az év

végéig korrekten és eredményesen fel is kell használnunk.

Az Egyházmegyei Tanács május 13-án megítélte gyülekezetünknek a kért építési segélyt. Vagyis sor kerülhet eddigi legnagyobb rekonstrukciónkra: a teljes tetőzet cseréjére és az utcai előtető torony megépítésére. Már nemcsak reménykedünk, hogy az esztendő második felében, e pályázatok nyomán, sok tennivalónk lesz. Az egymilliós önrész előteremtésére azonban gyűjtést kell indítanunk.

Az út, az igazság, az élet

Fónagy Béláné

Azt hiszem, hogy csapongok majd, de hát annyi mindent kellene elmondanom! Egyebet ne említsek, körülöttem, mindennek, még a tárgyakkal is van valami előkíváncsozó meséje, története, ezek is szót kérnek. Miközben én másról sem akarok beszélni, mint a szeretetről, arról, hogy Isten kegyelméből életemet a szeretet vezette és tartotta a jó úton mindig. Ezért valloam magaménak Pál apostol korinthusiaknak írt első levelét, abból is a 13. fejezetet. Ennek mondatait idéztem és idézem magamnak életem már-már kibírhatatlanul érzett helyzeteiben.

Hogy milyen helyzetekben? Például, amilyenbe édesapám utolsó idejében kerültem. Gerincdagánata volt, és ez a daganat ránőtt a járóidegre. Kegyetlen fájdalmat élt meg, és vele mi is. Kínjában olykor azt kiáltozta, Isten, hol vagy? És nem segíthettünk. Imádkoztam, és azt a Bibliát szorongattam, amit édesapáméktól kaptam, alig tizenhárom évesen, 1949-ben. Vagy amikor a férjem szenvedett a gégeráktól, és a gégemetszés következményeitől. Rettenetes két esztendő volt. És én, aki korábban egy csepp vér láttán is megbénultam, most a vértől lucskos fürdőszobát takarítottam, etettem, itattam, kötöttem, megkíséréltem a férjem gyötrelmeit enyhíteni. Kórház és megint kórház. Hogy végül azért kelljen küzdenem, engedjek haza meghalni. Mert ezt akarta. Haza jönni, velem lenni, 53 évnyi boldog házasság után otthon meghalni. Ne kelljen elmondanom, milyen volt! Igen, megtapasztaltam, nagyon mélyen megtapasztaltam: a szeretet „mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.”

Egyszer-egyszer elgondolkodtam. Lehet hinni, lehet élni, lehet szolgálni szeretet nélkül is? Látnom, lehet, de én nem tudok. Nem is akarok. Mert szeretet nélkül cselekedhet az ember akármilyen nagyot, nem sokat ér az. Hogy kitől kaptam a szeretni tudás képessé-

gét? A szüleimtől. Rajtuk át Jézus Krisztustól. Úgy gondolom, ez nem lehet másként. Mert a szeretet az út, az igazság, az élet. A szeretet Jézus Krisztus. Mégis. Más kérdések is meg-megpróbálnak engem. Hogy van az, hogy szenvedni kell? És ennyire? Miért? Jut eszembe, mit álltunk ki édesanyám váratlan halála után! Megbénultunk. Miért sújt bennünket az Isten? Vagy ez neki olyan dorgálás, legalább is a Példabeszédek 3,12 szerint, ahogy az apa dorgálja a fiát? Akkor sem értem! De Pál apostollal mondom: a szeretet „mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.”

Fónagy Béláné

Van két remek fiam, hét unokám, három dédunokám, ha szükséges, azonnal nálam vannak, segítenek. Itt fáj, ott fáj, valamivel mindig baj van, de egyébként csendes és békés az életem. Minden nap imádkozom. Kérem Istent, maradjon velem. Megköszönöm az életemet, a családomat, megköszönöm, hogy segítségére lehettem a rászorulóknak, hogy felkészített arra, egyszer majd hozzá kell mennem. És kérem, találja meg a módját annak, hogy kiben-kiben fölébredjen a vágy Őutána. Mert vannak, akik hitben születhetnek, és vannak, akiknek el kell jutniuk odáig.

Ide az Utász utcába, 1995-ben költöztünk. Keresni kezdtem, hol van itt református templom? Lám, hogy megy az idő! Már tizenkilenc éve, hogy a törökőri gyülekezet tagja vagyok. Mostanában, épp emiatt az itt fáj, ott fáj miatt ritkábban járhatok istentiszteletre. De ha csak tehetem, megyek. Haza járok én a Százados utcába!

Folytatás a 3. oldalról (Gyülekezeti élet)

A népmozgalmi adatokról szólva a keresztelesek számának visszaesését, s a temetések számának emelkedését emelte ki. Ennek kapcsán beszélt a MÁV telep komoly, az imaház jövőjét is érintő vérveszteségéről. Az ott istentiszteletre járó 6-8 testvérünk közül hárman hunytak el, köztük Zelenák Istvánné, aki az imaházi élet lelke volt. Szólt a gyermekek és fiatalok táboroztatásának új és sikeres modelljéről, az iskolai hittan kérdéseiről, a Baba-mama köréről, a Hős utcai misszióról, valamint a felújítás eredményeiről és idei beruházási terveinkről. A beszámolót Nagy Balázs Ágoston az Alfa kurzus lebonyolításának ismertetésével, dr. Nagy Sándor a pályázatokkal és a Törökőr című lapunkkal kapcsolatos megjegyzéseivel egészítette ki. Szloboda László főjegyző úr végül, alapos vizsgálat után, mindent rendben talált. A presbiteri ülést a 134. ének eléneklése zárta.

Május 10-én a Józsefvárosi Református Egyházközség templomában került sor a hagyományos Egyházmegyei énekkari találkozóra, amelyen a mintegy 30 egyházmegyei gyülekezetből 11 képviseltette magát, köztük a törökőri is. Kórusunk a nyitó és záró kar részeként lépett fel. Köszönet illeti a fogadó gyülekezetet, mert a több mint kétórás koncertet követően, melyet egy negyedórás közbenső áhítat tett spirituális értelemben is teljessé, az egész társaságot szíves szeretettel és gazdagon terített asztallal is várta. Mi törökőriek reméljük, hogy legközelebb – esetleg egy hozzánk hasonló kis együttest pártfogoló gyülekezettel összefogva – néhány kórusművel önállóan is jelentkezni fogunk. (DNS)

Május 11-én keresztelest tarthattunk. A szombat félétől Balássy nagytiszteletű úr Tamás István és Szűcs Zsuzsanna kislányának, Boglárkának szolgáltatta ki a keresztség sákramentumát. Lelkipásztorunk az Úr Jézus feltámadása után elhangzott missziói parancs bevezetőjére emlékeztetett: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön”. E hatalom az Atyától való, amely – mint mondta, átszállt a szülőkre. Abban az értelemben, hogy tanítvánnyá tehetik a gyermeküket, vagyis úgy nevelik és neveltetik, hogy ha majd felnőtt, a konfirmáció alkalmával ő maga szabadon tegyen vallást a Szentháromság Istenbe vetett hitéről. Ehhez mintának, Krisztus igaz követőinek kell lenniük.

Május 25-én délelőtt 10 órakor, különleges eseményként, az Amaro Del adott nagy örömezzéssel fogadott koncertet a Hős utcaiakkal, a két épület közötti füves területen. Az együttes egyrészt feladatának érzi a keresztyény kultúra és üzenet terjesztését (kiemelten a cigányság köreiben), másrészt a magyarság és cigányság közti párbeszédet szorgalmazza és szolgálja. Tagjai Munkácson laknak, de sokat utaznak Magyarországra, turnéik során felléptek már Ukrajnában, Angliában, Norvégiában, Romániában, Németországban, Hollandiában és Lengyelországban is. Eddig három lemezük jelent meg.

Cigánymissziós találkozó. Megbékélés, egészség, reménység címmel tartottak országos cigánymissziós találkozót és imanapot a káposztásmegyeri református templomban április 12-én. A találkozó célja az volt, hogy a biztonsgáttételek, tapasztalások, imádságok által formálódjanak a résztvevők és lássák, érezzék Isten szeretetét, s hogy megértsék, „Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.” (1Tim 2,4) Egyszersmind kiderüljön: Isten áldásával szerte az országban, sőt határon túl is több református kezdeményezés működik a cigány testvérekkel közösen. Az egész napos találkozó mintegy 180 résztvevője – a Roma Kultúra Világnapjához kapcsolódva – közösen imádkozott a cigányság megtéréséért, és társadalmi problémáinak megoldásáért. (diakonia.hu)

Zsinat. Zsúfolt programja volt a XIII. zsinati ciklus április 23-án és 24-én lezajlott tizennegyedik ülészakának. Bemutatták a revideált új fordítású Bibliát. A zsinat határozatot fogadott el arról, hogy – az 1908-as Károli-változat mellett – a revideált új fordítású Bibliát tekinti a Magyarországi Református Egyház liturgikus alkalmain használandó, hivatalos Bibliának. Most került sor az új diakóniai törvény szempontrendszerének előterjesztésére, a kötelezően választható hit- és erkölcsstan oktatás fejleményeiről, a beiratkozás és a tankönyvek körüli anomáliákról, az új énekeskönyv előkészületeiről, az MRE felsőoktatásáról szóló 2007. évi III. törvény módosításáról szóló előterjesztésre. Szó esett a diakóniai és a pedagógiai díjakról. A zsinat megváltoztatta a lelkesztőtörvényt, valamint a lelkeszi nyugdíjakra, az egyházi bírakra vonatkozó szabályokat. A testület alaposan módosította a református felsőoktatásról szóló törvényt is. A zsinati ülészakok arra is alkalmat adnak, hogy ismertetőik hangozzanak el az egyház életét érintő folyamatok fejleményeiről. A zsinat meghallgatta a Protestáns Tábori Püspökség, az Egyházi Jövőkép Bizottság, a Missziói Bizottság, a Tényfeltáró Történész Bizottság (TTB) munkájáról és az Európai Protestáns Egyházak Zsinatainak 2015. január 30. és február 1. között Budapesten esedékes találkozójáról szóló tájékoztatót is. (reformatus.hu)

Reformátusok világtalálkozója. Május 1-jén a felvidéki Czeglédi Péter Napokkal indult a Magyar Reformátusok Hetedik Világtalálkozója. A hat hónapig tartó, különböző helyszíneken zajló rendezvénysorozat jelmondata: „Legyenek láthatóvá tetteid!” A Világtalálkozó egésze alatt, május 16-án és 17-én zajlott a Magyar Református Szeretetszolgálat nagyszabású önkéntes megmozdulása, a Szeretethíd. Ez alkalomból, 339 helyszínen, több mint 14 ezren, mozdultak meg.

Folytatás a 6. oldalon

Aforizmák, feljegyzések

György József

Iratait rendezve talált rá György József ezekre az ifjúkori jegyzetekre. Nem akarta őket közzéadni, de hát ezek a velős és szellemes mondatok teret kértek és teret is érdemelnek. Alább olvasható belőlük egy válogatás. (V.L.M.)

Sokan akarnak másokat megismerni. És magukat mikor fogják? (1948)

Ha mások fölötti uralomról van szó, az ember hatalmi vágya kielégíthetetlen. (1949)

Ha mások megaláznak, te rejtsd magadba szégyenüket! (1949)

György József

A test csak olyan, mint a ruha. Minden attól függ, ki van benne! (1949)

A jó hírnek ritkán van hitele. A rossznak mindig! Miért vajon? (1949)

Aki a boldogságát szerelemre építi, kártyavárra épít, másképp szólva: szalmalángnál akar me-

legedni egész életében. Egyik összeomlik, a másik ellobban. Életet építeni csak sziklaszlárd alapra lehet. A szeretetre. Ez idő- és viharálló, nem lángol, nem éget. De melegít, egész életen át. (1950)

Mennyi mindent szeretnének az emberek! Pénzt, sikert, hírnevet, hatalmat! Csupa olyan dolgot, ami csak nekik jó. (1950)

Nem értem – hümmög ismerősem a Biblia fölött. Én sem értem – őt. Mi takarhatja el előle az üdvösség evangéliumát, Jézus Krisztus személyét és elvégzett váltságművét, ha csak nem ő maga? Az, hogy mindent saját magából akar megmagyarázni! (1951)

Az elkeseredett ember legrosszabb tanácsadói – a saját gondolatai. (1952)

Melyik szeretet az erősebb? Amelyik lemond, vagy amelyik megszerezni, megtartani igyekszik? (1952)

A búcsúzásban kétféle reménység, kétféle öröm lehet jelen. Búcsúzom, és örülök, hogy ide még gyakran visszatérhetek. Búcsúzom, és örülök, hogy ide többet már nem kell visszatérnem. (1952)

A világban, egészen pontosan abban, amit Isten teremtett, nem lehet hiba. Ha mégsem tetszik, ha bajunk van vele, annak oka mi vagyunk, emberek. (1952)

Az elhatározásból nem mindig lesz tett. Ha belegondolunk, ennek inkább örülnünk kell! (1952)

Semmit sem tenni: unalom. Tenni valamit cél nélkül: ostobaság. (1952)

Ünnep a hegyekben

Nem mondhatni, hogy a meteorológiai jelentések túlságosan biztattak volna egy május elseji kirándulásra, de mégis akadtak, akik a felsőbb rendezés reményében nekivágtak annak a hagyományos túrának, melyet Ónodi Szabó Péter készített elő nagy gondossággal, oly annyira, hogy színes térkép és szöveges útmutató is rendelkezésére állt a résztvevőknek. Őt magát cserkészvezetői teendői elszólították, így a kirándulás kapitánya Koroknai Tegez Ferenc nagytiszteletű úr lett.

A Széll Kálmán téri gyülekező helyről végül hatan indultunk el a 61-es villamossal Húvösvölgybe. S ahogy az a nagykönyvben írva

zett nagy hárs-hegyi magas kilátótorony megmászását követően – egy farönkökből-kövekből összeállított pihenőben megebédeltünk, és ismét élénk beszélgetésbe merülve frissültünk fel. Aztán szinte észrevétlenül értük el a Szépjuhászné vasúti megálló környezetét. De itt, részben a felhők tornyosulása miatt, részben az itt ott bevallott fáradtságtól készletlenül mégis úgy döntöttünk, hogy a János-hegyet máskorra halasztjuk. Elcsendesedésre alkalmas pihenő helyre vadászva végül a János-hegy oldalában rátaláltunk egy farönk rakásra, melyből nagytiszteletű úr ügyesen kiemelt egy darabot, s hevenyészett padot létesít-

Akkor hát merre is?

volt, végig jó időben, mindenütt a sárga jelzést követve végigsétáltunk a szép erdei utakon a Kis Hárs-hegyig, ahol kipróbáltuk a kilátóból kínálgató körkilátást. A Makovecz Imre tervezte kilátónak jellegzetes, egyedi alakja van. Vázát egy lebetonozott vascső alkotja, melyen harminc akárcrönkből két, egymásba fonódó csigalépcsőt alakítottak ki. Természetesen megnéztük. Ezután jót beszélgetve éltünk az elemózsiás lazítás lehetőségével is.

A természetvédelem első apostoláról, Kaán Károlyról elneve-

6 TÖRÖKÖR

ve máris megteremtette az áhítat körülményeit. S ott, sokat énekelve hallgattuk meg a Jób könyvéből való igét, és az ahhoz fűzött érdekes magyarázatot, amelyből, meg a felhozott életpéldákból világosan kiderülhetett: Urunk azt akarja elmondani éppen, hogy ha minden összekuszálódik, értelmezhetlenné válik körülöttünk, akkor is kész az Ő válasza és útmutatása, csak éppen türelemmel, imádsággal ki kell azt várnunk.

Jó hangulatban, feloldódva térünk vissza a Budakeszi útra, s a Széll Kálmán térre. (DNS)

Folytatás az 5. oldalról (Hírek)

Május 23-a és 25-e között, nyolc helyszínen rendezték meg a szokásos Református Zenei Fesztivált Budapestén. A fáklyás felvonuláson, az istentiszteleteken, a sokféle zenei programon, például a református kórusok vagy a rézfúvósok találkozóján, koncerteken, s mások közt a Muzsikás, a Sebő, a Vujicsics együttes fellépésén túl beszélgetéseket, kézműves- és könyvvásárt, valamint kreatív gyermekfoglalkozásokat is rendeztek. Az eseménysorozat hatásosan mutatta meg az egyház gazdag kulturális, társadalmi és hitéleti munkáját. A 2009-ben alakult, idén öt éves egységes Magyar Református Egyházat május 24-én egész napos fesztivállal ünnepelték Debrecenben, amelyen úrvacsorás istentisztelet, színes családi programok, zenei fellépők várták a résztvevőket. A Világtalálkozó másik kiemelt rendezvénye a július 10-i sepsiszentgyörgyi Kálvin-ünnepség, mely a Kálvin Emlékévek ünnepélyes lezárása lesz. (reformatus.hu)

Összefogás. A Kárpát-medencei magyar református anyaegyházak példáján felbuzdulva egységesítési folyamat indult az Amerikában élő magyar reformátusok életében is. Az Amerikai Egyesült Államok területén szűk száz esztendeje két magyar ajkú református egyház szolgál: az egyik a független Amerikai Magyar Református Egyház, a másik az angol nyelvű Krisztus Egyesült Egyháza (UCC) részeként működő Kálvin Egyházkerület. Az előbbinek harmincnegyeztől – köztük az elmúlt években alakult hét missziói –, az utóbbinak harminc gyülekezete van. Az Amerikai Magyar Református egyház tavaly csatlakozott az egységes Magyar Református Egyházhoz. Közeledésükre és összefogásukra azért van szükség, mert így inkább remélhetik a fogyatkozó közösségek megmaradását. (reformatus.hu)

KÖNYVEK

Bodó Sára Gyászidőben című munkája azoknak szól, akik mélyebben is szeretnék megérteni, hogy milyen belső, lelki folyamat megy végbe egy emberben, amikor hozzátartozóját gyászolja, amikor tehát szembe kell néznie visszafordíthatatlan veszteségével, és ebből a veszteségből is meg kell tanulnia újraértelmezni önmagát, hitét, életét, feladatait. Maga a szerző úgy fogalmazott, hogy „e könyvnek az a célja, hogy a maga eszközeivel megpróbálkozzék a gyász jelenségének, folyamatának bemutatásával, a gyászoló ember helyzetének érzékeltetésével, és feltárja a lelkipozíció legfontosabb területeit, végső soron pedig a gyászoló ember és a vigasztaló egyház találkozásának reménységet adó lehetőségeit.” Bodó Sára református lelkész, egyetemi docens, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Alkalmazott Teológiai Intézetének vezetője.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (Könyvek)

A szépirodalmi olvasmányok közül Móricz Zsigmond válogatott novelláinak A nyáj és pásztora című gyűjteményét ajánlhatjuk, amelynek a középpontjában a keresztyén hit, illetve a 20. század eleji református egyház áll. A remek összeállítás egyúttal vallomás is ez a kötet Móricz Zsigmond hitéről, ahogy azt egy idézet is tanúsítja a szerkesztő, Baranyai Norbert záró tanulmányában: „Van egy kis Bibliám, amit negyven éve olvasok, abban aláhúztam a Krisztus szavait. Bármennyit elmélkedek is felettük, igaznak, hitelesnek és valóságosnak kell tekintenem őket. Soha nem jut ellenkezésbe azzal a hittel és hangulattal, amit gyermekkoromban oly egyszerűen értettem meg velem az édesanyám: hogy az Isten teremtet és tart bennünket harmóniában. Ennek a harmóniának érzetében írtam s írom minden könyvemet...” A három kötet idén jelent meg a Kálvin Kiadó gondozásában.

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00
Gyermek istentisztelet, vasárnap 10.00
Énekkari próba, vasárnap 9.00
Baba-mama kör, szerda 10.00-11.00
Bibliaóra, csütörtök 17.30-19.00
PICI, szombat 17.30-20.00

További alkalmaink

MÁV-telepi istentisztelet
(1101 Bp. Hungária krt. 3. 30. ép.)
vasárnapi napokon 16.00-17.00
jún. 8-án, 22-én, júl. 6-án, 27-én

Te-TRISZ (hónap második szombat
június 14-én, szombaton 10.00-16.00
július 12-én, szombaton 10.00-16.00)

Filmklub

június 7-én 17.00
A hétköznapi mennyország
(Rendezte Kay Pollack, 130 perc)

Gyülekezeti délután

június 15-én 17.00
Vendégünk: Térey János költő, drámaíró, novellista, József Attila-díjas, a Magyar Köztársasági Erdemrend lovagkeresztjének, a Magyar Köztársaság Babérkoszorújának kitüntetettje. Utána bográcsos agapé

Ünnepi alkalmaink

Áldozócsütörtök (június 5.) 17.00
ünnepi áhítat
Pünkösd I. napja (június 8.) 10.00
úrvacsorás istentisztelet
Pünkösd I. napja (június 8.) 16.00
úrvacsorás istentisztelet
a MÁV telepen
Pünkösd II. napja (június 9.) 10.00
úrvacsorás istentisztelet

Az ünnepek idején különösen is felhívjuk beteg, idős testvéreink figyelmét a házi úrvacsora lehetőségére.

Folytatás a 8. oldalon

Biblia revízióval

Czanik András

A protestáns új fordítású Biblia szövegét gondozó Magyar Bibliatársulat Alapítvány (MBTA) 2005. december 6-i közgyűlésén határozott úgy, hogy megkezdje egy újabb, átdolgozott bibliakiadás előmunkálatait. 2006-ban megkezdődött az észrevételek gyűjtése, 2009-ben pedig a beérkezett észrevételek rögzítésével és értékelésével az érdemi revíziós munka. A revideált újfordítású Bibliát legelőször a Magyarországi Református Egyház zsinati ülésén mutatták be április 23-án.

A főként protestáns egyházak által használt új fordítású Biblia közel 30 év előkészítő munka után 1975-ben jelent meg és erősen törekedett arra, hogy szó szerint adja vissza Isten igéjét. 1990-ben került sor ennek az új fordításnak az első revíziójára, ami egyfajta használhatósági finomhangolás volt. Az új fordítású Biblia 2014-ben megjelent legújabb revíziója az 1990-ben megkezdett munkát folytatta. A felülvizsgálatot a MBTA Szöveggondozó Bizottsága végezte, amelynek tagjai a MBTA 12 tag-egyházának lelkészképző intézményeiből delegált biblikus tanácskezelő tanárok voltak.

A nagyközönségnek szánt hivatalos könyvbemutatót április 25-én tartották a Budapesti Nemzetközi Könyvfesztivál keretében – a kínálat gazdag: tizenegyféle kötet közül válogathatnak az olvasók –, április 27-én pedig a budavári evangélikus templomban tartottak ökumenikus hálaadó istentiszteletet a megújult Bibliáért a Magyar Bibliatársulat tag-egyházainak közreműködésével. Itt Bölcskei Gusztáv, a Magyarországi Református Egyház lelkészi elnöke bejelentette: református részről úgy határoztak, hogy megkeresik katolikus testvéreinket és „közös munkánk gyümölcse egy közös bibliafordítás lesz, hogy

egyszer magyar nyelven egy egyetlen, közös Bibliát mutathassunk fel”.

„A szakirodalom szerint ötven-hatvanévente új fordítást kell készíteni, mert az alatt történik olyan korszakos változás a társadalomban és az egyházban, ami indokolja az új megfogalmazást” – világította meg a folyamatot egy tavalyi interjúban Pecsuk Ottó, a MBTA főtáka. A revíziót – amely célkitűzését és eszközeit illetően hasonlít a bibliafordításhoz – inkább nemzedékváltásokra kell időzíteni. Azt a célt szolgálja, hogy egy adott bibliafordítás a megváltozott nyelvi vagy kulturális közegben élő bibliaolvasókhoz könnyebben jusson el, érthetőbb legyen, jobban megfeleljen annak a szándéknak, hogy világosan közvetítse Isten Igéjét.

A revízió abban tér el a bibliafordítástól, hogy alapul vesz egy már meglévő, a közösség által már elfogadott fordítást, abból indul ki, és azt tiszteletben tartva próbálja meg még jobbra tenni. Az új fordításnál ezzel szemben a Biblia eredeti szövege az alap.

A mostani revízió célja volt a korábbi fordítás idejétmúlt vagy éppen túlon túl időhöz kötött, értelemzavaró, következetlen vagy nehezen felolvasható megfogalmazásainak javítása. Bővült a Biblián belüli kereszthivatkozások köre, megújultak a térképek és a függelék is, az új tördelés pedig könnyebben olvashatóvá kívánták tenni a szöveget az idősebb olvasók számára is. „Világosabb, tisztább lett az egész, és úgy, hogy a nyelv, miközben közelít a maihoz, megőrzi az Ige erejét, súlyát, méltóságát, időtlenségét” – összegzi első benyomásait az új kiadás egyik törökőri olvasója.

A Biblia megismerésének hagyományos útja, amely a családon belül tette ismertté a gyermekek számára a Szentírást, egyre kevésbé gyakorolt forma.

Folytatás a 8. oldalon

Folytatás a 7. oldalról (Biblia revízióval)

Az egyház pedig többnyire csak azokat éri el saját alkalmain, akik már olvassák a Bibliát, vagy legalábbis hajlanak rá, hogy elkezdjék. Ebből következően új lehetőségeket kell keresni a Szentírás terjesztésében. „Az egyházak küldetése, hogy mindenkinek a kezébe adják a Szentírást. Hiszem, hogy a Biblia önmagát magyarázza, de ezt meg kell tapasztalni, kézbe kell

GPS A BIBLIÁHOZ

Különleges könyv jelent meg egy megbízható kiadó, a Panem, megbízható sorozatában, a Tantsz Könyvekben. A mű két amerikai szerzőé, Dr. Jeffrey Geoghegané, aki a Boston College bibliai teológia tanára, az ókori Közel-Kelet tudósa, és Dr. Michael Homan bibliakutatóé, régészé, aki a Luisianai Egyetem tanára, s az ókori Izrael anyagi kultúrájának szakértője. Munkájukkal a Bibliában való eligazodáshoz akarnak segítséget adni, mégpedig úgy, mint a GPS nevű navigációs készülék, amely nagy biztonsággal vezet el bennünket a kívánt helyre, tekintet nélkül hitünkre, vallásunkra, meggyőződéseinkre, erkölcsünkre, ismereteinkre. Ezért is lett a kötet címe: GPS a Bibliához.

Először is madártávlati, tehát összefoglaló, majd fejezetről fejezetre haladva teljes körű és ugyanakkor részletes áttekintést kínál a Bibliáról. Másodszor: olyan tartalomjegyzéket adnak, amellyel az áttekintés részeként is, lehetővé teszik, hogy könnyen, gyorsan megtaláljuk mindazt, ami érdekel bennünket, legyen szó személyekről, népekről, eseményekről, történetekről, fogalmakról, olyan lehetséges kérdésekről, hogy mi is a Biblia, miről szól, kik írták, hogyan jutott el hozzánk, mivel magyarázható tartós és széles körű hatása, mi az új az Újszövetségben, miféle források beszélnek Jézus életéről, hogyan van jelen a Biblia művészetben, irodalomban, filmen, kik azok, akiket feltétlenül ismerni illik a Bibliából, vagy

8 TÖRÖKÖR

venni és olvasni” – fogalmaz Kókai Nagy Viktor, a revideált új bibliafordítás kommunikációs vezetője. Noha a Biblia első sorban egy könyv, a modern kor kihívásainak megfelelően ezért a revideált új fordítású Biblia már olvasható az interneten, de elérhető egy a mobiltelefonokhoz készült alkalmazás segítségével vagy elektronikus könyv formájában is a Magyar Bibliatársulat által működtetett honlapon a bibliajarat.hu címen.

éppen milyen ünnepeket köszönhetünk a Bibliának. Harmadszor: ha szükséges, lényegre törő információkat adnak mindenről. Az ellentmondásokról, rejtélyekről, titkokról is. Észrevételekkel, megjegyzésekkel, magyarázatokkal, a figyelmet felkeltve, azaz tipográfiailag elkülönített térben. És negyedszer: ha a tartalomjegyzék elnagyoltan tájékoztatna, akkor ott a részletes, mindenre kiterjedő tárgymutató. Aki ezzel sem boldogul, annak ezt a könyvet nem érdemes kézbe vennie.

Élvezetes könyv. Tele étellel, kalanddal, eseménnyel. Igen, a mához beszél. A mi kérdéseinkre válaszol. Isten ígését, az Ige megértését szolgálja. Nemcsak közelítmódjával. Azzal is, hogy a Bibliát meghatározó fontosságú történeti munkaként, és ugyanakkor irodalmi remekműként fogja fel. Teheti. Szerzői keresztül-kasul beutazták a Biblia színterét, otthonosan mozognak az ókori Izrael világában, a Biblia műfajaiban, s rengeteg tapasztalatuk van abban, hogyan tehetik a Bibliát megközelíthetővé és időszerűvé, lebilincselően érdekessé.

Persze a Biblia olvasását „Is-tennek tulajdon igaz beszédét” – ahogy a Második Helvét Hitvallás fogalmaz, legyen akármilyen jó, a GPS nem takaríthatja meg. A Bibliából „kell tanulni az igazi bölcsességet és kegyességet – mondja ugyancsak a Hitvallás. Tartsuk ehhez magunkat! A kötet 503 oldalas, 4200 forintért kapható, de például az Alexandránál akár 2940 forintért megvehető. (V.L.M.)

Folytatás a 7. oldalról (Alkalmaink)

Táborok

Délelőtti napközis gyermektábor
június 30-július 4. helyben
Gyermeztábor
július 13-19. Tagyospusztán
Te-TRISZ tábor
július 21-25. Balatonalmádi
Gyülekezeti hétvége
július 25-27. Monoszló

Részletek és jelentkezés
elérhetőségeinken.

Lelkészi fogadóórák:

kedd: 17.30 – 19.00 (tanévzárásig)
szerda: 10.00 – 12.00 (tanévzárásig)
csütörtök: 15.00 – 17.00

A fenti időpontokban – a lehetőségekhez mérten – mindig igyekszünk rendelkezésre állni.

További időpontok telefonon
egyeztethetők.

Lelkipásztor:

Koroknai-Tegez Ferenc
egyházmegyei beosztott lelkész
Telefon: 333-1942
e-mail: torokor@bpeszak.hu
honlap: www.torokor.hu

IMPRESSZUM

TÖRÖKÖR

2014. június

A Budapest-Törökőri
Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Czanik András
Dr. Nagy Sándor
György József
Fónagy Gézané
Koroknai-Tegez Ferenc
Varga Lajos Márton